

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Δεύτερός μας χρόνος είναι
κι' έδρα πάλιν αί 'Αθήναι.

Χίλια όκτακόσα όγδοήντα πέντε,
τό Κουβέρνο πάει πρίμα με πονέντε.

Ο Ρωμηός την εβδομάδα—μόνο μιά φορά θά βγαίνει,
κι' όταν έχω έξυπνάδα —κι' όποτε μου κατεβαίνει.
Συνδρομητάς δέν δέχομαι,—γιατί δέν τους ανέχομαι,
είσα φύλλα κι' άν κρατῆς—δέν περνάς συνδρομητής.

Δέν θά έχουμε τεφτέρια — όπως πρίν και νταραβέρια.
Γράμματα και πληρωμαί — αποστέλλονται σ' έ μέ.
Μές 'στών φόρων την άντάρα— κι' ό Ρωμηός μας μιά δεκάρα.
Κι' άς την δίνη όποιος θέλει— είδ' άλλίως δέν μας μέλει.

Είκοσιτρείς Φεβρουαρίου
και Πολυκάρπου του όσιου.

Πενηνταεπτά μετρούμε,
και τραμπούκο καρτερούμε.

Κι' εί αξιωματικοί
φοβεροί πολιτικοί.

Ζωστήτε τά σπαθιά σας, λησμονήστε τά γαλόνια,
όποσο καιρό άς μείνουν ή σπαλέταις σας άργαίς,
περούγιασαν και πάνε τά πολεμικά μας χρόνια,
είς ένδοξον άγώνη μας κλούν ή έκλογαίς.
Καθένας άς κρεμάση είς τόν τοίχο τó σπαθί,
άς τρέξη όπου τύχη βουλευτής νά έκτεθη.

Τάχα δέν 'μπορεί 'στό κράτος νά έκθέση ό καθένας
ή πολίτης ή όπλίτης μία κάλη όρφανή,
κι' άντι πάντα ν' ακονίζη ξιφολόγγας σκουριασμένης,
άντιπρόσωπος του έθνους 'στάς 'Αθήνας νά φανῆ ;
'Ο καθείς λοιπόν 'στόν τοίχο άς κρεμάση τó σπαθί
και άς τρέξη όπου τύχη βουλευτής νά έκτεθη.

ή χώρα μας 'στά όπλα πρέπει νάχη τόν στρατό της,
ή τόσαις μας έλπίδαίς κινδυνεύουν νά χαθούν,
καθένας πρέπει νά ναι 'στην 'Ελλάδα στρατιώτης,
όλοι με την πρώτη σπύλα 'στην άράδα νά 'βρεθούν,
σημαίνει ;... σεις κρεμάστε είς τόν τοίχο τó σπαθί,
άς τρέξη ό καθένας βουλευτής νά έκτεθη.

Δέν 'μπορεί κι' αυτός ρουσφέτια νά ζητῆ με τó καντάρι ;
δέν 'μπορεί μη γνώμη τάχα στή βουλή νά 'πῆ κι' αυτός ;
δέν 'μπορεί βημούς ακόμη μέσα 'στη Βουλή νά πάρη,
κι' από λοχηγός νά γίνη Κολονέλος ζηλευτός ;
'Ο καθείς λοιπόν 'στόν τοίχο άς κρεμάση τó σπαθί,
και άς τρέξη όπου τύχη βουλευτής νά έκτεθη.

όπλίται ήλθαν ξένοι τó στρατό μας νά μορφώσουν,
άμέτρητα 'ξοδεύη ή πατρίς μας ή φτωγή,
οί ξένοι προσπαθούνε αίμα και ζωή νά δώσουν
τό στρατό, που σ' άλλα χρόνια είχε δράκοντος ψυχή,
σημαίνει ;... σεις κρεμάστε είς τόν τοίχο τó σπαθί,
άς τρέξη ό καθένας βουλευτής νά έκτεθη.

Τί σημαίνει άν στενάζουν άδελφοί σέ δούλο χῶμα ;
τί σημαίνει άν οί Ρώσοι μας χτυπούν 'ψηλά εκεί ;
τί σημαίνει άν μας δέρνουν και οί Βούλγαροι ακόμα,
κι' όλοένα κατεβαίνουν 'στην 'Ελλάδ' Αύστριακοί ;
Τί σημαίνει, τί σημαίνει ;... Σεις κρεμάστε τó σπαθί,
κι' ό καθένας σας άς τρέξη βουλευτής νά έκτεθη.

έν βουλευτικόν άγώνη ό καθείς λοιπόν άς τρέξη,
λογγός ή ταγματάρχης ή και άνθυπασπιστής,
έν 'μπορεί μέσ' στή κ α ζ ά ρ μ α ούτε μιά στιγμή ν' άνθέξη,
ένδοξότερο νομίζει νά ποζάρη βουλευτής,
'Ο καθείς λοιπόν 'στόν τοίχο άς κρεμάση τó σπαθί,
άς τρέξη όπου τύχη βουλευτής νά έκτεθη.

'Ε ! μας φθάνουν οί τρακόσοι άντιπρόσωποι του κράτους,
κι' είναι άρκετοί τó έθνος μοναχοί νά τυραννούν...
όμως οί άγνοί όπλίται άς άρπάξουν τ' άρματά τους,
κι' άς λυτρώσουνε τούς σκλάβους, την πατρίδα σαν πονούν.
Ναί, μας φθάνουν οί τρακόσοι... Σεις ζωστήτε τó σπαθί,
κι' είς του έθνους τόν άγώνη ό καθείς άς έκτεθη.